

det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard), kan jeg indskrænke mig til at sige, at jeg slutter mig til det ærede Medlems Stilling i saa Henseende, og jeg gør det med saa meget større Fortrosthed, som det Farvand, det ærede Medlem har omtalt, dog, saa vidt jeg kan skønne, ligger Indgangspunktet for de smaa Rødspætter i Vesterhavet nærmere end Livø Bredning, hvor det ærede Medlem for Tisted Amts 4de Valgkreds (Markvorsen) ikke har villet have Rødspættemaalet sat saa højt. Sigeledes er jeg enig med det ærede Medlem eller rettere med begge de ærede Medlemmer — jeg tror, vi ere enige alle tre, ikke at tale om det ærede Medlem for Tisted Amts 2den Valgkreds (Trolle) som direkte interesseret — i at rette en indstændig Anmodning til den højtærede Landbrugsminister om i saa stor Skala som muligt at gøre et alvorligt og indgaaende Forsøg med Indplantning af smaa Rødspætter i Tisted og Wisby Bredning for at komme til et endeligt og afgørende Resultat om, hvorvidt denne Maade at fremme Fiskeriet paa ikke alene i Limfjorden, men i alt Fald der, er praktisk, hvorvidt det overhovedet erfaringsmæssigt vil vise sig, at det virkelig er en Foranstaltning, som er praktisk og lønnende, at indplante ganske smaa magre Rødspætter fra Vesterhavet i Limfjorden, hvor der er tilstrækkelig Føde til, at de kunne trives, og hvor de efter de Erfaringer, man nu har, vokse med en aldeles forbausende Fart. Jeg anser det for en Foranstaltning af saa eminent Vigtighed for Fiskeriet i Limfjorden, at jeg mener, der bør gøres et alvorligt Forsøg derpaa i det store; men for at dette kan gøres, er det ikke alene nødvendigt, at der bliver ført smaa Rødspætter ind — det er, som det ærede Medlem for Viborg Amts 1ste Valgkreds (Dalsgaard) bemærkede, en Foranstaltning, som kun koster forholdsvis grumme lidt — men det er sikkert ikke mindre nødvendigt, at der bliver nedlagt et alvorligt Forbud imod at fiske dem op, inden de ere voksede saa store, at Hensigten er opnaaet, den Hensigt at saa sikkert konstateret, hvor stærk Tilvæksten er, og hvor stort et Antal Rødspætter det kan gaa an at plante ind paa hver Tønde Land, eller hvad Maal man nu vil tage, uden at Fødemidlerne blive for knappe. Der er kort sagt en Række vigtige Spørgsmaal, som have ganske overordentlig stor økonomisk Betydning, ikke alene for Limfjorden, men i alt Fald for den og maaste ogsaa for vore øvrige Fjorde, og til hvis Løsning det foreslaaede vilde blive et overmaade godt Skridt, et Skridt, som dog efter min Mening ikke kan gøres

fuldstændig tilforladeligt paa anden Maade end ved, at det udføres under mere betryggende Former, saa at man sikkert kan gaa ud fra, at de Rødspætter, man planter ind, ogsaa saa Lov til at vokse, indtil det viser sig, hvor længe det overhovedet er fordelagtigt at lade dem vokse, inden de til Slutning fanges. Jeg ved meget vel, at et saadant Forslag er saa exceptionelt, at det næppe kan finde Plads i en almindelig Lovgivning som den, vi her beskæftige os med; men jeg har tilladt mig at benytte denne Sejlighed til at rette en Henvendelse til den højtærede Minister — og selvfølgelig ogsaa til dette høje Tings Medlemmer, da Ministeren jo ikke kan gøre det, medmindre han faar Tinget med sig. Jeg vil grumme meget anbefale ærede Medlemmer her ikke at modsætte sig, hvis et saadant Forslag kom frem fra den ærede Ministers Side, da det, som sagt, kun medfører ringe Udgift, men har overordentlig stor Betydning.

Jø øvrigt skal jeg, som jeg allerede har gjort i Begyndelsen af min Udtalelse, anbefale det meget ærede Flertal, ikke alene af Udvalget, men ogsaa i denne Sal, at tage under Overvejelse, om man ikke allerede paa Sagens nuværende Stadium kunde beslutte sig til at stemme sammen med os om Vedtagelsen af Endringsforslag Nr. 17, da vi sikkert derved vilde lette Forslagets Gang gennem Rigsdagen paa dets øvrige Stadier ret bethdeligt. Dette tillader jeg mig at henstille; jeg tror, de Herrer ville kunne gøre det uden at risikere at gøre noget som helst urigtigt.

J. Bøjsen: Det er kun et Par enkelte Punkter, jeg paa særlig Foranledning vil tillade mig at omtale af de stillede Endringsforslag. Det er vistnok gaaret andre som mig, at man er bleven ikke lidt forundret over at se den foreliggende Udvalgsbetænkning, navnlig i Forhold til de Slutninger, som ere dragne deraf. Som det er alle bekendt, gaar Betænkningen særlig ud paa at forklare, at Fredningsbestemmelser i det hele ikke have nogen videre Bægt, at der ingen Fare er for Opfiskning af Dnglen, at de salgbare og brugbare Fisk hjælpe sig selv ved at være Vandresfisk o. s. v. Alle disse Betragtninger vilde jo føre til som naturlig Slutning, at man fraraaede Fredningsbestemmelser af nogen indgribende Betydning over for Fiskeriet. Hvorvidt denne hele Betragtning er rigtig eller ej, skal jeg slet ikke indlade mig paa at søge at komme til Bunds i; endnu er der ikke sagt det sidste Ord i denne Sag, der er vist meget at undersøge og overveje endnu, før man finder,